

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Iskrena reč braći Hrvatima.“

Pod tem naslovom priobčil je Beligrajski „Odjek“, glasilo radikalne, sedaj vladajoče stranke, uvoden članek, katerega tu v prevodu priobčimo, dasi se ž njim vseskozi ne strinjamo in se baš v tem uprašanji čestokrat more reči: „Iliacos intra muros peccatur et extra.“ Članek, ki je naperjen v prvi vrsti proti „Hrvatski“, katera je načelno in strastno Srbom protivna, slove:

„Radikalna stranka v Srbiji, kot zvest tolmač mišljenja, teženj in nad naroda srbskega, bila je vsekdar odkritosrčen boritelj za srbsko narodno in sploh — slovansko idejo in solidarnost.

Akoravno je „sila okolnosti“ vezala sedaj vso moč radikalne stranke za naše domače, deželne zadeve, ipak ona spremlja z najiskrenejšo simpatijo sedanje življenje vseh slovanskih plemen, in raduje se napredku in uspehu njihovega isto tako, kakor odkritosrčno obžaluje neuspeh ali britko usodo posamičnih soplemenikov svojih.

Mi jako dobro znamo, da imajo mali slovanski narodi vrlo malo odkritosrčnih prijateljev in da se morajo baš radi tega drug na drugega naslanjati, pomagati si, a ogibati se vsakega mejsebnega razpora in nasprotstva. To je nujna potreba in sveta dolžnost vseh, posebno pa onih, ki so po pokolenji in krvi najbližji in katerim je zgodovina prisodila, da morajo živeti v zajednici.

No, dlje časa že gledamo na svojo žalost, da so naši bratje Hrvati krenili po nesrečni stranski poti, katera nikdar in na noben način ne more roditi dobrega plodu za njihovo domovino in za narod hrvatski.

Mi jako neradi govorimo o nesrečni stroji, ki je pod firmo Veliko-Hrvatstva raztrovala javno in zasebno življenje na Hrvatskem in napravila neprestopen jez mej narodom srbskim in hrvatskim v njihovi skupni domovini, trojedni kraljevini. Mi prepuščamo našim srbskim bratom in razsodnim Hrvatoma, da oni sami po svojem najboljšem znanju in razumu razpravljajo srbsko in veliko-hrvatsko uprašanje v trojedni kraljevini, ker nemamo radi, da nam se s katere koli strani očita, da se mi nepo-

klicani mešamo v njih domači prepir. Toda glasilo veliko-hrvatske stranke „Hrvatka“ izzvala nas je s svojim člankom „Srbstvo se konstruši“, in smo, radi ali neradi, primorani, da jej na kratko odgovorimo. Današnja Srbija ni Avgijev hlev na Balkanu, ki kuži ves Balkan, nego pravi Avgijev hlev je uredništvo zloglasne „Hrvatske“, katero je v polnem pomenu besede okužilo narod hrvatski in zasejalo strupeno seme krvne mržnje mej najbližjimi brati slovanskimi, mej Srbi in Hrvati. Da je temu tako, to dokazuje vsa preteklost „veliko-hrvatske“ stranke in vsaka beseda rečenega članka njenega.

Politika radikalne stranke je, piše „Hrvatska“, „krvoločna“; „ona je povod one pokvarjene, moralno porušene pasmine, nesposobne za pravo kulturo, marveč lene, pohlepne po tujem blagu“... in to za to, ker „ta naduvena politika propaguje veliko Srbstvo, da na račun hrvatskega naroda osveži svoje usahle žile, da se moralno propala Srbija vzdigne.“ In ko je tako lepo počastila „Hrvatska“ ves narod srbski, zagrozila je na konci „izdajskemu“ narodu srbskemu v trojedni kraljevini, da ga bodo Hrvati zbrisali z lica dežele...

Mi smo te besede „Hrvatske“ naveli zato, da konstatujemo pred vsem Slovanstvom, da neso Srbi, ampak ti žalostni Veliki Hrvati uzrok nesrečnemu razporu srbsko-hrvatskemu. Narod srbski ni nikdar delal in tudi sedaj ne dela na to, da bi posrbil narod hrvatski, niti na to, da bi na razvalinah Hrvatske napravil veliko srbsko državo. Kaj tacega morejo srbskemu narodu predbacivati le ljudje veliko-hrvatske „pasmine“, ki so s svojim skrajnim šovinizmom in don-Kihotskimi političnimi idejami odtujili narod srbski od naroda hrvatskega in napravili svojo državo politički oslabeledo.

Mi vemo, da so se nekaj za pravice in interese trojedne kraljevine borili v prvih vrstah najodličnejši sinovi naroda srbskega, a da so jih sedaj zamenjali ljudje sumne moralne vrednosti — temu je najmanje kriv narod srbski.

Mi odkritosrčno obžalujemo nesrečni spor srbsko-hrvatski, ker smo globoko uverjeni, da je škodljiv za splošne slovanske interese, najbolj pa za trojedno kraljevino in narod hrvatski. No, ni

naša stvar, da to mi rešimo. To je najnujnejša in najsvetejša dolžnost vseh zavednih hrvatskih rodoljubov in politikov, ki ne vidijo rešitve trojedni kraljevini in narodu svojemu v izkoreninenju ali pohrvatenju „srbske pasmine“, marveč v ravnopravnosti, v njih zloženem delovanju za skupne koristi in za korist trojedne kraljevine.

Samo pravo mater, a ne mačebo ljubijo deca z odkritosrčno, sinovsko ljubeznijo.....“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 22. julija.

Ministerski shod.

Vest angleških listov, da se bodo sešli grof Kalnoky, Rudini in Caprivi v Ostendeu je popolnoma neosnovana. Vodji vnanje politike avstro-ogerske in nemške sešla se bode ta prve dni septembra meseca pri velicih manevrih v Schwarzenau-a na Nižjem Avstrijskem. Drugi ministerski shodi za zdaj neso na programu.

Gospodska zbornica

imela je poslednji svoji dve seji predvčeranjem, v katerih se je rešil budget in več nujnih predlogov, ki so bili v sprejeti v poslaniški zbornici. Ko je bil dovršen dnevni red, izrekel je grof Taaffe po najvišjem povelji, da je zaključeno zasedanje državnega zbora, ki je odložen do jeseni.

K odpravi proste luke v Trstu.

Iz Trsta se poroča, da je vender finančna direkcija odpravila nekatere nedostatke, ki so delali velike neprilike trgovcem ter objavila razglas, da se blago lahko odpošilja brez tolicah nepotrebnih potov in stroškov, kakor so bili do zdaj potrebni. S tem se je ustreglo vsaj deloma opravičenim pritožbam, o katerih smo že govorili. Vender se čujejo še vedno tožbe o nepotrebnih formalnostih in potih, katere imajo trgovci z blagom, ki prihaja preko morja ter se izreka želja, da bi se tudi o tej zadevi kaj ukrenilo, da se olajša trgovcem njih itak ne baš prijetno stališče, ki ga jim nalaga novi položaj.

Dodatek interpelacijam o Reki.

Po interpelaciji poslanca Ugrona v ogerski zbornici čuti se razžaljenega oficirski zbor hrvatskega polka št. 79 grofa Jelačića. Kapitan Uzelac došel je v Budimpešto, da v imenu oficirskega zbora

LISTEK.

Car Jovan.

(1526—1528.)

Srbski spisal A. Sandić, poslovenil A. Fekonja.

(Dalje.)

Za prijateljstvo carja Jovana sta se poganjala i Zapolja i Ferdinand; on izprva ni hotel ni jednemu ni drugemu verjeti.

Sam s svojo vojsko je vojeval na Turke in Madjarje.

Od madjarskih velikašev je posebno mrzil na Balenta Tereka, morebiti že zato, ker se je ta s takim priimenom priimenoval (Terek madjarski pomenja: Turek). Na njega je najprej udaril in mu odvzel svojo poznejšjo prestolnico Subotico in vso okolico. Sovražil se je s tem do smrti svoje; Terek ga je ob glavo pripravil.

Z Zapoljem se je s početka precej čislal. Ko se je Balent Terek vzdignil in šel na carja Jovana, poslal je Zapolja k njemu svoje poslanike, da mu povejo, da se pazi od Tereka.

In prispé ta Balent Terek in misli udariti na carja Jovana. No, ko vidi Srbe junake, strese se od

straha. Z mesta Srbi planejo na Tereka in na njegovo vojsko, in jo strašno potolčejo; komaj ubeži Terek z nekaterimi drugovi svojimi prek Dunava, tako ga je bil popadel strah pred Srbi in carjem Jovanom!

Da je Terek bil pobit, naposled, ni že tako hudo; ali da je prišel v toliko sramoto pred brati svojimi Madjarji — to je zelo bolelo Tereka: „Da vsaj kdo, pa baš ti razdrapanci (Srbi niso bili plemenitaši, zato jih je ta naduti velikaš tako grdil) potolkli so me, obtulili — govoril je Terek v srditosti...“

Želel je kralj Ivan Zapolja, da pride k njemu ta črni človek, da ga vidi; in car Jovan pride z deset korenjaki k Zapolji v Tokaj.

A ko se je vračal iz Tokaja, udari na Temesvar, pa odtod na mestece Čomo, z one strani Moriša, in vzame je. Bilo je to imenje velikašev rodbine Čakijev. Sedaj zbere Vladislav Čakij tristo konjikov Madjarjev, da iztira carja Jovana iz Čome. Ko se pograbi, pobijejo se ljuto; pogine jih mnogo i z jedne i z druge strani. A Bog pomaga carju Jovanu in on nadbije Čakijeve konjike. In v boju pade ta veliki Madjar Čakij in izgubi glavo; ž njim so poginili tudi mnogi plemiči in gospodičiči.

Ko to čujejo madjarski velikaši in graščaki, pridejo h kralju Ivanu Zapolji in govorijo mu: „Naj vaše velečanstvo milost ima in odstrani od nas tega carja Jovana, da ne vlada nad nami. Sinovi naši in hčere naše ostali so nam zdravi in celi, hvala Bogu, od Turkov, — a sedaj hoče ta poganija, da nad nami vlada!“

A reče jim na to kralj Zapolja: „Ker jaz ne morem vladati nad vami, ker ste mi protivniki in puntarji: naj vlada on, ker toliko ima pri sebi svojega naroda srbskega. Jaz sem pa majhen, ker ste mi iz rok vzeli moje žezlo kraljevsko, vaš upor in neposlušnost: torej, ne morem se na njega vzditi.“

In velikaši zopet: „Biti čemo pokorni in davati davek velečanstvu vašemu, kakor i za časa ustanka krucevskega“...

Strah je bil všel v Madjarje; bolj so se bali tega črnega človeka, nego svojega kralja Zapoljo — ker je smel car Jovan usmrtiti tudi madjarskega, katerega koli velikaša.

Tudi kralj Zapolja bal se je njega. Car Jovan se ni hotel spreti ž njim.

Madjarji, velikaši in graščaki, napadali so Srbe; pa pridejo poslanci carja Jovana pred kralja Zapoljo, zelo se pritožujejo na te napadalce. In kralj jih pozivlje na odgovor, a se oni njemu izgo-

pozove Ugrona na dvoboj. Ugrona zdaj ni v Budimpešti.

Bosanski bataljoni v Brucku.

K prihodnjim vajam v vojaškem taboru v Brucku ob Litvi prišli bodo tudi trije Bosenski bataljoni. Za 150 mohamedancev, ki se nahajajo v teh treh bataljoni, priredila se bode posebna molitvenica, rituelna kuhinja in kopališče, da se bode ustreglo vsem predpisom korana.

Konec carinske borbe z Rumunijo.

Ogerski uradni list objavlja v sporazumljenju s finančnim ministrom in z avstrijskim ministerstvom izdano odredbo, s katero prenehajo v prometu z Rumunijo obstoječe sporne carine in carinske doklade, kakor tudi nekatera druga omejenja prometa z Rumunijo. S tem je tudi od ogerske strani uradno naznanjeno, da preneha carinska borba proti Rumuniji, kakor je to že nekaj dni poprej prijavil, v istem smislu Dunajski uradni list tostranske državne polovice za dežele zastopane v državnem zboru.

Vnanje države.

Zgraditelj transkaspiske železnice.

General Anenkov imenovan je članom ruskega državnega sveta. Vsled tega odstopi kot vodja transkaspiske železnice, katero je on zgradil.

Ministerska kriza na Francoskem.

Ker je zbornica odklonila diskusijo o kreditu 600.000 frankov, ki ga je zahteval Freycinet za povečanje poliklinike, govorilo se je v poslaniških krogih, da bode Freycinet dal svojo demisijo. Tovariši ministri odsvetovali so Freycinetu, naj tega nikaner ne stori, ker glasovanje zbornice nikakor ne izraža nezaupanja. Stvar se je res poravnala na dobrem in Freycinet opustil je misel na demisijo ter ostane. Tako bi bili obe krizi, ki sta nastali v poslednji dobi vsled glasovanj francoske zbornice, srečne odpravljene in nemata nikakoršnih resnejih posledic.

Francoska zbornica

sklenila je tudi predvčeranjem svoje zasedanje. Ko je bil rešen carinski predlog, bilo je nekoliko stvari na dnevnem redu, da se je bilo bati, da ne bi nastale resne zapletke. Vsa ta nevarnost je zdaj odstranjena temeljito in se vsaj za nekaj časa ni bati iz parlamenta prihajajočih ministerskih kriz, katere so poslednje dni razburjale ne samo francosko zbornico nego vleklo na se pozornost vse Evrope, posebno pa Nemčije zaradi znane interpelacije Laurrove, ki je bila pa odložena vsled energičnega postopanja vlade.

Letina na Ruskem.

Kmetijski shod gubernije Kazanske je sklenil prositi za podporo petih milijonov rubljev, da preskrbi kmete z žitom, dalje, da se podaljša obrok za plačanje davkov, da se prepove žgati iz žita žganje, da se zapro žganjske pivnice za jedno leto in da se dovoli, da se objavi splošni oklic za podporo prebivalstva Kazanske gubernije. Ministerstvo notranjih zadev poslalo je uradnike v kraje, kjer se je bati slabe letine, da poročajo obširno. — Iz Odese se poroča, da je ozimna pšenica v guberniji Kersonski in v Besarabiji rodila boljše, nego se je pričakovalo in da je prav dober pridelek.

Socijalisti na Nemškem.

Nemški socijalni demokrati se že zdaj pripravljajo za volitve, ki bodo v novembru za mestni zastop. Akopram si od teh volitev ne obetajo praktičnega uspeha, vender se jih hoté udeležiti, da se preverijo o svojih silah in da se sploh zanese agitacija mej mase. Časnikarstvo socijalnih demokratov na Nemškem je precej razvito. Izhaja 27 dnevnikov, 23 listov po trikrat na teden, 7 po dvakrat, 13 je tednikov, 1 list izhaja vsacih 14 dni, dalje 1 znanstvena revueja, 1 list za mladino, 2 šaljiva

varjajo: „Odkar, svetli kralj, prišel je v Bačko tá car Jovan — z mesta poubija mnoge Madjarje!“

In premesti car Jovan svojo stolico iz Subotice v Segedin, da bliže bode i svojemu narodu v Banatu. —

Iz Beča so cesar in kralj Ferdinand I. in njegovi pristaši madjarski velikaši izbrali in poslali Pavla Bakića Srba, kateri je prišel iz Turške s petorico bratov svojih, da gre k črnemu človeku z blagom in s silnimi darovi, da ga pregovori in pridobi na stran kralja Ferdinanda. Poročijo carju Jovanu: kralj ti obeča dati gradove z imenjem, a ne kakor kralj Ivan, ki nema brige nikakšne o vašem visokorodstvu!

Napišejo droben list in pošljejo po Pavlu v roke carju Jovanu v Segedin. Pismu priložijo omenjenega blaga pet tisočij forinti v zlatu in deset zlatih peharjev in pet turških zrebcev; še pošljejo za perjanike car-Jovanove pet sto komadov sukna za obleko.

To prinese Pavel in izroči carju Jovanu. Prevari se car Jovan, ugrizla ga kača: vsprejme darove od cesarja in kralja in njegovih tam velikašev, pa jih dá svojemu palatinu vojvodi Sukoti, da razdeli, kar se komur pristoji. (Dalje prih.)

lista in 1 ilustrovan zabaven list Skupaj izhaja 67 socijalističnih listov. Socijalistična stranka je torej dobro organizovana in delavna.

Parnellova pravda.

Že davno je končana pravda kapitana O'Shea proti Parnellu, kateri je ločeno soprogo tožitelja vzel za ženo. Treba je samo še plačati stroške, katere je imel kapitan O'Shea pri svoji pravdi. Vsota je velika, zato se je pogodil Parnell, da plača polovico takoj, drugo polovico pa čez mesec dni. Preteklo je že več mesecev, a o Parnellovih novcih še ni ničesar čuti.

Dopisi.

Z Gorenjskega 20. julija. (Zopet o oddajanju učiteljskih služeb na Kranjskem.) Dopis iz Dolenjskega ob imenovanju družega učitelja na 4 razredni ljudski šoli v Št. Vidu nad Ljubljano pisan je bil iz dna duše vsega učiteljstva kranjskega. Oni g. dopisnik dal si v imenu nas vseh duška svoji nejevolji. Mi učitelji pa moramo globoko hvaležnost izkazati cenjenemu listu, ki se vedno tako krepko poteguje za naše stanovske zahteve in nas brani napadov in nedostatkov, naj si pridejo od koder hočejo. Ob tej priliki prosil bi svoje gg. kolege, naj povsod širijo list, ki jim je najboljši javni zastopnik šole in učiteljstva. Dobro vem, da se razburjenost in nejevolja vsled onega nesrečnega imenovanja ni po deželi plegla, in da ni učiteljskega zborovanja, v katerem bi se to najostreje ne obsojalo in obžalovalo, da je, žal, le protekcija oni vir, kateri privede človeka k boljšemu stanju. Tu se le klečepiazi in dela poklone — potem gre vse gladko pot! In mirna Bosna.

Pri oddajanju učiteljskih služeb gleda se le malo ali nič na starost in kvalifikacijo. In to je in bode „conditio sine qua non“, brez tega ne bode miru in zadovoljnosti v stanu, ki ima prihodnost naroda v svoji roki. Dokler se ne bodo ozirali gospodje na merodajnem mestu na te točki se ne bodo nikdar službe postavno in pravično oddajale. Ta neprilika in krivica, ki se nekaterim godi, ki ne morejo klečepiaziti in se predstavljati dotičnim osebam, bi se morala odpraviti.

Mi imamo izobražene in pridne učitelje, ki vedno zaman prosijo izboljšanja svoje službe. A zakaj? Ker ne morejo hoditi od Poncija do Pilata.

Kakor hitro pride pri nas v javnost katerikoli nedostatek, hitro se pouprašuje vedno kdo je to pisal in nikoli kaj je pisal. Išče se po vseh krajih pisalca in poižveduje po okolici — in ako vržejo sum na — njega — potem si izgubljen. „Lasciate ogni speranza!“ tolaži se lahko z Dantem. Pač bi bilo želeti, da bi se na javnih mestih boljše oziralo na te žalostne nedostatke in odpravilo zlo, katero kvari in demoralizuje ves učiteljski stan in ne iskalo po pisatelju dotičnega dopisa. Toda resnica oči kolje. Daj Bog, da bi kranjsko učiteljstvo dobilo že enkrat svoj „status“, kakor ga imajo uradniki in častniki, in potem bode konec vsemu prepiru. C.

Iz Zagorja za Savo 21. julija. [Izv. dop.] Naš gospod župnik izrazil se je že večkrat: „Ljubši mi je „glažar“, kakor deset kmetavzarjev!“ Da je to res, pokazal je posebno v torek dne 14. t. m., ko nas je pohodil prevzvišeni knezoškof Ljubljanski. Po časniki je bilo razglašeno, da bode letos tudi na sv. Planini birmovanje, a naš gosp. župnik nam je to šele 14 dni pred dohodom knezoškofa oznanil, in sicer z dostavkom: Ker bode škof na potu na sv. Planino pri meni samo prenočil, ni treba nobenih priprav za vsprejem.

Ali kako presenečeni smo bili, ko je gospod župnik v nedeljo dva dni pred dohodom raz leco govoril: Kakor sem Vam baje naznanil, pride v torek večer knezoškof v Zagorje in lepo bi bilo, ako bi se raz hiš, mimo katerih se bode vozil, razobesile zastave.

Da se to gotovo zgodi na Toplicah, kjer ravno stanujejo ljubljenci našega gosp. župnika, peljal se je gosp. župnik v ponedeljek popoldne, prišedši s Save, od železniške postaje naravnost k vodji premogokopa, ter ga prosil ali mu celo veleval (kakor je že njegova navada) kolikor le mogoče veliko zastav razobesiti: gospod vodja pa, ki rad ustreže želji vsakatega, je to storiti tudi zaukazal in cele Toplice bile so tako rekoč zavite v cesarskih in papeževih zastavah, posebno izkazal se je gospod Mihelčič; trobojnice bile so žalibog samo tri.

Ko smo Zagorjani zvedeli, kako se na Toplicah pripravljajo za vsprejem, nismo hoteli zaostati ter smo razobesili cesarske, papeževe in narodne za-

stave. Gospodu župniku seveda to ni ugajalo, zato nam je prvič že okrašenje, oziroma razobešenje zastav le površno priporočal in drugič ni pustil peljati knezoškofa po potu, po katerem navadno k cerkvi vozijo, in sicer zato ne, da bi ne videl slavaloka, katerega je postavil gosp. Medved. — Gospod župnik bode morebiti rekel, to je kočijaž storil iz lastnega nagiba, ker ni vaje voziti po ozkih potih, kajti njegov posel je mrličje zakopavati in je pri gosp. župniku kot kočijaž, kadar uima nobenega, kar se gosp. župniku v teku jednega leta večkrat prigodi.

Nepopisna je pa bila politika gosp. župnika, kar se tiče vsprejema. Vedel ni o tem nihče drugi, nego oba ključarja in gosp. vodja, kateri je svoje uradnike pravočasno obvestil, kajti peljali so se knezoškofu naproti razven treh vsi, da, celo dva „Abrahamovca“, katerih žaliti pa ni naš namen, ampak mi hočemo samo dokazati, da so gosp. župniku res ljubši tujci, bodisi katerokolega veroizpovedanja, nego domačini, posebno „kmetavzarji“, od katerih je nekaj tudi občinskih odbornikov. Da bi se gospodu župniku ne moglo očitati, da ni škofa vsprejel nobeden od občine, je bil toli previden in je komaj 2 uri pred dohodom županu sporočil, naj gre tudi on s svetovalci in odborniki škofu naproti. Župan pa ni mogel v tako kratkem času vsem naznaniti, a gosp. župniku je bilo to ravno všeč, ker on ni hotel, da bi bili pri vsprejemu mej Nemci i nemčurji prisotni tudi kmetavzarji! Da bi gosp. župnik ložje knezoškofu dokazal, kako malo spoštuje preprosto ljudstvo duhovščino in nje predpostavljene in da je, kar Kalan v svet trobi, vera v nevarnosti, je rekel posestnikom hiš, mimo katerih se je škof vozil na sv. Planino, da naj mu prav nič ne storijo in cerkovniku na sv. Planini pa celo ukazal, speči kruh iz prav debelo mleto ovsene moke. Dragi čitatelji, kaj porečete k tacemu postopanju našega gosp. župnika?

Mi se ne varamo, ako trdimo, da je to nesramna zlobnost, s katero nas je hotel počrniti, a spodletelo mu je.

Dokler bode naš gosp. župnik kakor doslej, kadar kdo umrje, najprvo vprašal: kdo bode plačal, dokler bode pustil mrličje brez duhovna in zvonjenja zakopavati, dokler bode trdil, da je velikonočni kolač planincev isto tako dober, ker ga mesto blagoslova kar proti solncu obrnejo, dokler bode le tiste čislal, ki skoro nikoli v cerkev ne hodijo, a o posebnih prilikah petak ali desetak na oltar polagajo, dokler bode hrepenel le po denarji in se pustil z volmi voziti na sv. Planino, kjer vsakokrat, kadar službo Božjo opravlja, 10—15 gld. zasluži, (radi tega je tudi ukazal ključarju naj poskrije lepe plašče, zataji cerkvene dohodke in v dokaz, da je ljudstvo jako ubogo, naj ponudijo škofu kakor gori omenjeno ovsen kruh; a Planinci, akoravno kmetavzarji, tega niso storili, ker so dobri vedeli kam pes taco moli!) dokler bode hodil bolnike obhajati o priliki, ko gre na Dolenjsko po vino, dokler nas bode sovražil in nam povsod nasprotoval, tako dolgo ne bodemo tudi mi nehali ga sovražiti in Boga prositi, da bi prišel enkrat čas, ko bode v Zagorji župnik (ali fajmošter, kakor se naš gospod župnik zvati ukazuje) ki bode vsem naklonjen in pravičen!! To je srčna želja zdaj zaničevanih kmetavzarjev.

Za danes zadosti, ako potrebuo prihodnjič več; sicer pa: Caveant consules!

Domače stvari.

— (Doktorjem vsega zdravilstva) promoviran je bil na Graškem vseučilišču danes sekundarij tukajšnje deželne bolnice g. Radovan Repič. Vrlemu bivšemu „Triglavanu“ in odločnemu narodnjaku naše najiskreneje častitke!

— (Premeščenje) Gosp. Ant. Brumen, sodiški pristav v Slovenski Bistrici premeščen je v Lož, g. pristav Ivan Pirnat iz Loža v Slovensko Bistrico.

— (Separatni vlak v Prago) k razstavi odšel bode po želji, ki se je razodela od raznih stranij, že dne 3. avgusta iz Ljubljane. — Potem odpade vlak, ki je bil nameravan za 13. dan avgusta, ako bi se bilo oglasilo dovolj udeležnikov. Vlak dne 3. avgusta bode šel brezpogojno, torej si more vsak urediti svoje razmere tako, da mu bode mogoče udeležiti se tega vlaka. Pogoji so isti, kakor so bili pri prvem vlaku dne 26. junija. Kdor želi pojasnil, dobi jih v g. J. Pavlina potovalni pisarni v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

— (Izlet „Slavčev“ v Radovljico.) „Slavec“ izletel je v nedeljo na Gorenjsko in si je izbral mesto Radovljico, katero je razveseljeval s svojim obiskom. Izlet „Slavčev“ v Radovljico je prvi večji izlet, ki ga je videla Radovljica v svojem obzidju. Do danes ni bilo nič, kar bi rodoljubna društva vabilo v Radovljico. Mesto samo je v društvenem oziru jako zaspano, čemur je pač največ kriva nemškutarija, ki ovira zložno in vzajemno društveno življenje. Zategadelj smo se začudili, ko smo čuli, da boče „Slavec“ v Radovljico, zakaj človek ne gre rad v kraj, kjer misli, da ga ne bodo pozdravljali veseli obrazi. No, „Slavcu“, kakor smo videli sami, ni bilo sojeno izpiti grenko čašo grenkega nemškutarstva radovljiškega. Vesel in pojoč poletel je v nedeljo zjutraj na Gorenjsko in se je ustavil v Radovljici. In tu se je pokazalo, da je Radovljica vendar boljša, nego nje glas. Ko se je „Slavec“ bližal, pokali so možnarji in slovenske trobojuice, ki so se videle na nekaterih radovljiških hišah, pa so nas prepričale, da ima Radovljica tudi rodoljubne duše. Koj pred uhom v mesto bil je postavljen slavolok in tu je pričakal in pozdravil „Slavca“ s priročnimi besedami radovljiški župan gospod A. Roblek, ljubeznjiva gospica Alojzija Rabičeva pa je „Slavcu“ izročila krasen šopek. Takisto je pozdravila „Slavca“ deputacija gasilnega društva pod vodstvom g. M. Kosmača. Potem je „Slavec“ šel v mesto, in tudi tukaj bil je naudušeno vsprejet; rodoljubne Radovljičanke obsipale so ga s cvetjem. Ob desetih bila je maša, pri kateri je pel „Slavec“ jako lepo Nedvedovo mašo. Po skupnem obedu v g. Hirschmana izvrstni gostilnici pričel se je ob treh koncert, ki je bil mnogobrojno obiskan, ker se ga je udeležilo nad 500 ljudi. „Slavec“ pel je izborno in izredno odlikoval se je g. Meden, tako da je vled burnega odobravanja in ploskanja moral „Slavec“ vedno peti. Pri koncertu je bilo jako odlično občinstvo. Tu smo videli drage goste iz Kranja, Tržica in iz drugih bližnjih krajev, le Radovljičanje niso prišli vsi, pa saj ni čudo, predno se tak „purgar“ vzbudi, za to je treba najmanj stoletja. Predsednik „Slavca“ g. Ig. Valentinčič, ki se je že pri vsprejemu zahvalil g. županu, pozdravil je pri koncertu vso družbo z lepimi, res v srce segajočimi besedami. Poudarjal je, da „Slavec“ s slovensko pesmijo budi slovensko zavest in je v tem zmislu napil Radovljico, želeč jej, da bi se razvijala in da bi napredovala v narodnem oziru. Tako je minil hitro čas v narodnem naudušenju in treba je bilo misliti na odhod. Skupno je „Slavec“ odkorakal v mesto in je naredil podoknico gospici Alojziji Rabičevi in je tudi pred stanovanjem župana g. A. Robleka zapel pesem. S tem je „Slavec“ počastil rodoljube radovljiške in je potem odšel na kolodvor. Mnogo Radovljičanov spremilo je „Slavca“ na kolodvor. Konečno nam je splošno omeniti, da se je izlet izvršil sijajno in da bode gotovo mnogo pripomogel, da se obudi narodno življenje v Radovljici. Kakor dober genij čuva nad Radovljico gospod Pianekci, kateremu gre v prvi vrsti zasluga, da so se vsaj nekateri krogi zanimali za nedeljsko veselico.

— (Izlet „Zagorskega Sokola“) ki je bil naznanjen za nedeljo 26. t. m. v St. Gothard, preložil se je zaradi važnih vzrokov na poznejši čas. Dan izleta se bode naznanil pravočasno.

— (Toplice na Dolenjskem.) Od dne 16. t. m. do 15. septembra prihaja pošta v Toplice vsak dan dvakrat. I.) Pošta odhaja iz Novega mesta ob 12. uri popoldne in prihaja ob 1/2 2. uri na Toplice, od koder odhaja ob 1/2 3. uri in prihaja ob 4. uri v Novo mesto. Ta pošta prevzema pisma od Litjske in obeh Krških pošt in tudi potovalce v Toplice. II.) Pošta odhaja, ko dospe Ljubljanska v Novo mesto, to je ob 4 1/2. uri popoldne in dojde na Toplice ob 6. uri zvečer. V Novo mesto vrača se ob 7 1/2. uri in pride tjakaj ob 9. uri zvečer. Ta pošta prevzema pisma in potnike v Toplice in nazaj za drugi dan zjutraj ob 4. uri na Krško, ob 5. uri v Ljubljano.

— (Nabrežinsko „Bralno društvo“) priredi koncert o priliki svojega slovesnega otvorenja v nedeljo dne 26. julija t. l. v prostorih gosp. Tanceta. Pri koncertu sodelujejo: tamburaški zbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“, Proseški tamburaški zbor in pevci društva „Hajdrih“. Vspored: 1. Nagovor predsednika. 2. Ivan pl. Zajc: „U boj!“, moški zbor. 3. Sl. Katkič: „Grand potpourri bolgarskih narodnih pesmij“, udara tamb. zbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“. 4. Ivan pl. Zajc: „Na

straži“, moški zbor s samospévom baritona. 5. „Sarafan“, ruska narodna pesem, udarata sokolski in Proseški tamburaški zbor. 6. H. Volarič: „Za dom“, moški zbor. 7. M. pl. Farkaš: „Venec hrvatskih narodnih pesmij“, udarata sokolski in Proseški tamburaški zbor. 8. A. Hajdrih: „Slava Slovincem“, moški zbor. Vse pevske zборе pojó skupno Nabrežinski in Proseški pevci. Začetek koncertu je ob 5 1/2. uri popoldne. Ustopnina 20 kr. za osebo. Člani „Bralnega društva“ plačajo polovico. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Čveterorazredna ljudska šola v Metliki) izdala je za preteklo šolsko leto letno poročilo, kateremu povzamemo, da je bilo na tej šoli 368 dečkov in deklic, na ponavljalni šoli 65, torej vsega vkupe 433. Poučevali so na tej šoli gg.: Andrej Šest, nadučitelj in vodja; Fran Avsec, katehet; Ivan Zakrajšek, katehet; Fran Gregorč, učitelj; Josip Križnar, zač. učitelj; Matilda Parma in Vita Zupančič, učiteljici.

— (Požar.) V nedeljo ob 5. uri zjutraj pogorel je na Proseku Marka Lukse hlev z vso krmo, kar je je bilo na hlevu. Škode je 800 gld., Luksa je zavarovan.

— (Iz Dobrnič) dne 21. julija: Obesil se je včeraj predpoludne na svojem domu Janez Vdovič, po domače „Štočk“. Občespoštovani posestnik s Kala v Trebanjskem okraji bil je že v 70. letu. Uzrok samomoru je neznan, dasi se je že dolgo pred tem činom na njem poznala posebna zamišljenost in pobitost.

— (Natečaji.) Na pomorski akademiji na Reki razpisano je mesto suplenta za matematiko. Plača 1000 gld., stanarina 200 gld. Prošnje do 15. avgusta. — Na veliki realki v Ljubljani razpisani sta dve suplentski mesti: za francoščino in nemščino in za slovenščino v zvezi z geografijo in zgodovino.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 21. julija. Na vsprejemu slavnostij, ki se imajo prirediti francoskemu brodvju na čast, je mej drugim: banket mestne občine v Kronstadtu; banket tamošnjega častniškega kluba; velik banket mesta Peterburg; obed pri generalnem admiralu velikem knezu Aleksiji; obed pri carji in carici v Peterhofu, kateremu se bode najbrže dodal ples, razsvetljava parka in ognjemet na vojnih parobrodih, zasidranih pred Peterhofom; banket francoske nasebine v Peterburgu. Francoski častniki bodo najbrže pohodili tudi Moskvo, kjer jih bode generalni guverner veliki knez Sergej pogostil. Dalje se bode, ako bode dopuščal čas, priredil izlet k slavnostnim slapom Imatre na Finskem.

Cetinje 21. julija. Vlada ustavila plovbo na Skaderskem jezeru in se je odločila, da bode zaradi streljanja na črnogorsko ladijo zahtevala odškodnino.

Beligrad 21. julija. Tukajšen meščanski odbor dela na to, da bi se bosenski muhamedovci naselili v Srbiji.

Kolonj 21. julija. Peterburškemu dopisniku v „Kölnische Zeitung“ izrazila se je visokostojeca, k ruskemu dvoru spadajoča oseba o sedanjih rusko-francoskih razmerah tako, da je težko pripraviti carja, da bi Francoski javno pokazal svojo naklonjenost. Kadar se pa led odstrani, bode car z njemu lastno stalnostjo nadaljeval na tem potu in javno pred svojim narodom pokazal, da sedanjo francosko vladno šteje mej svoje prijatelje. Verojetno je, da se bode carju predlagani načrt o potovanji carice in prestolonaslednika v Pariz uresničil. Čuje se tudi, da pride predsednik republike, Carnot, o božiči v Peterburg. Da bi car šel v Berlin, tega nihče ne veruje.

Dunaj 22. julija. Taaffe odpeljal se zjutraj k cesarju v Ischl.

Opava 22. julija. Cesaričinja vdova Štefanija burno pozdravljena odpotovala na Dunaj.

Beligrad 22. julija. Kralj Aleksander po cerkvenem opravilu s posebnim parobrodom ob 8 1/4 odpotoval mej zvonjenjem, streljanjem kanonov in ovacijami občinstva. Na praznično okrašenem pristanu bili razven civilnih in vojaških dostojanstvenikov in duhovščine, avstro-ogerski poslovodja, rumunski poslanik, bolgarski agent. Po najnovejših dispozicijah namerava

se sestanek kralja z nemškim cesarjem sredi avgusta.

Conzville 22. julija. V Oil-Creek-u in Briceville (Tennessee) nastali hudi nemiri. Strajkujoči rudarji streljali na kaznjence, namesto njih na delo poslani in na vojaško stražo. Strajkujoči delavci imajo brzojav v svoji oblasti. Obsedno stanje se bode proglašilo. Večje število vojakov z gostostrelkami odide tjakaj in bati se je resnega boja.

Razne vesti.

* (Srbski posebni vlak v Prago) k razstavi dovedel je mnogo Srbov iz kraljestva in neka v Belem gradu bivajočih Čehov. Bili so vsi slovesno vsprejeti, kakor vsi slovanski gosti, ki dohajajo z vseh strani, da vidijo napredek češkega naroda na kulturnem polju in s svojim posetom dokazujejo, da se slovanska vzajemnost vedno lepše razcvita mej vsemi slovanskimi plemeni. Pozdravil je dole goste v imenu Prage dr. Podlipny, odgovorila sta arhimandrit Dražič in Ilić Dragotin, ki sta oba krepko poudarjala skupnost in vzajemnost vseh Slovanov.

* (Prvi milijon obiskovalcev Praške razstave) dosegel se bode skoro, kajti do zdaj obiskalo je razstavo 939.088 oseb. Do nedelje utegne biti prvi milijon gotov. To je gotovo sijajen uspeh, ki govori bolj jasno, nego vse drugo. Saj pa tudi ni čuda, ker dan za dnevom narašča naudušenje za to slovansko razstavo v vseh krogih slovanskih, ki tekmujejo drug z drugim.

* (Nezgoda pri manevru.) Major Schuster, poveljnik artilerijske divizije, bil je težko poškodovan na glavi in na obrazu po strelu iz topa, ker je stal prav blizu. Prepeljali so ga v Požun, a bati se je, da oslepi.

* (Slaba letina v vzhodni Indiji.) Zaradi velike suše bati se je v mnogih krajih vzhodne Indije slabe letine in lakoto.

* (Jak — razparovalec žensk.) V Parizu našli so v jarku mestnega obzidja umorjeno žensko, ki je bila razmesarjena, kakor ob svojem času Londonske žrtve neznanega morilca žensk.

* (Grozna dogodka.) V Ellisu v državi Nabraske v severni Ameriki umoril je naselnik John Puterbaugh svojo ženo in štiri otroke, katerih najstarejši je štel 15 let, potem pa usmrtil se je še sam. Vsi umorjeni bili so ustreljeni v glavo. Uzrok groznemu dogodku je, da je nesrečnež zblaznel.

* (Hud vihar) razdejal je mnogo hiš v mestu Superior v državi Milwaukee v Ameriki. Neki htel, ki so ga baš gradili, podrl se je in pod razvalinami pokopal nad 50 delavcev. Večina je mrtvih, druge izrekli so težko poškodovane izpod razvalin.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

II.

III. Gospod zbornični svetnik Janko Kersnik poroča, da se je začelo razpravljati vprašanje o obrtnopravnih razmerah tako zvanih oskrbovališč za tujce. Določiti je, ali je oskrba tujcev zmatrati sploh za obrt, in če, ali izhaja iz pravic gostilničarskega in krčmarskega obrta ter jo je zatorej zmatrati za dopuščen obrt. Ako bi bilo zadnje vprašanje zanikati, preudariti bi bilo še, ali naj bi ne bila ta oskrba glede na varnost, pravost in zdravje po §. 24. obrtnega reda odvisna od koncesije in nje zadobitev od gotovih pogojev. Predno visoko ministertvo odloči to vprašanje, želi zvedeti razmere o oskrbovališčih za tujce po posameznih upravnih okoliših in mnenje o obrtnopravnem postopanju z oskrbovališči za tujce. Politična oblastva prve stopnje so že predložila svoja poročila c. kr. deželni vladi, sedaj pa želi ona, da bi se tudi zbornica izjavila ter pri tem na umu imela po zmislu ministrskega ukaza razne vrste oskrbovališč, kakor 1. oskrbovališča zaselenih podjetnikov (hišnih posestnikov in strank najemnic), zlasti po zdraviliščih, kateri deajo hrano pri njih stanujočim tujcem; 2. stanodajaleci sploh, ki dajo tudi hrano pri njih nastanjenim osebam (strankam podnajemnicam, sobarjem itd.); 3. oskrbovališča združena s htelmi in gostilnami.

Odsek je vprašanje, ali je oskrba tujcev sploh zmatrati za obrt, in če, ali izhaja iz pravic gostilničarskega in krčmarskega obrta in jo je torej zmatrati za dopuščen obrt — natančno razpravljati in razvidel, da oskrbe tujcev ni zmatrati za obrt, nikakor pa ne za dopuščan obrt.

Ako bi se oskrbovanje tujcev spoznalo za obrt, obdali bi se oskrbovatelji tujcev, oni bi pa morali cene povekšati. Tujci bi zaradi tega gotovo ne prihajali obilneje, pa tudi ubožnejše prebivalce bi to hudo zadelo. Pa brez ozira na to oskrbovanje tujcev že zato ni zmatrati za obrt, ker nema obrtnega značaja, to bi se k večjemu lahko reklo o oskrbovališčih združenih z gostilnami in htelmi, kateri pa so kot dopuščani obrti že tako obdavčeni.

Tudi vprašanje, ali naj bi bilo oskrbovanje tujcev po §. 24. obrtnega reda odvisno od koncesije in nje zadobitev od gotovih pogojev, mora odsek zanikati, ker taka naredba bi ne bila dobra in

varstvenih, pravnstvenih, zdravstvenih in enakih ozirov, to pa zlasti iz tega razloga, ker imetelji takih oskrbovališč zaradi svoje koristi vedno sami pazijo, da se ne zgodi nič, kar bi njih zaslužku škodilo. Zatorej so imetelji oskrbovališč sami najboljše čuvaji za varnost, zdravje in pravnost svojih oskrbovancev.

Kar se tiče posameznih vrst oskrbovališč, to ni oskrbovališč zasebnih podjetnikov (hišnih posestnikov in strank najemnic) že zaradi tega ne zmatrati za obrt, ker so zlasti po zdravstvenih posebnostih namen, da je lažje stanovanja oddajati tujcem, stanodajalci, kateri dajo tudi hrano pri njih nastanjenim osebam (strankam podnajemnicam, sobarjem itd.) pa imajo te ljudi bolj za domače ali za rodo vince, torej izključuje tudi ta slučaj pojem obrtnosti. Oskrbovališča združena s hoteli in z gostilnami so že tako obdavčena, ker spadajo hoteli in gostilne med dopuščane obrte in ker jim že tako ni moči zabraniti imeti oskrbovališča. Pri obdavčenju se jim, če so združeni z oskrbovališči, gotovo že sedaj odmerja več davek.

O razmerah omenjenih oskrbovališč na Kranjskem so politična oblastva prve stopnje uvedla in prijavila to-le: Oskrbovališč zasebnih podjetnikov (hišnih posestnikov in strank najemnic) ni na Kranjskem.

Oskrbovališča, po katerih dajo stanodajalci pri njih nastanjenim osebam tudi hrano, so v Ljubljani, v Kranji in na Jesenicah. V Ljubljani so imetelji majhnih stanovanj, kateri imajo na stanovanju in na hrani dijake. Imetelji so največ bolj ubožni. Dobiček je le neznaten, in ob njem v največ slučajih živi komaj imetelj oskrbovališča. Potem so tudi stanodajalci, ki zaradi svoje koristi dajo pri njih stanujočim delavcem tudi hrano. Dohodki, katere od tega dobivajo, so glede na to, da je delavcem kolikor mogoče malo računati jedila, zelo pičli.

Slednjič je pri tej vrsti oskrbovališč omeniti strank najemnic, ki dajo posamezne nepotrebne jim sobe v najem samskim gospodom ali damam ter jih imajo tudi na hrani. Taki stanodajalci so izmed boljših ljudi ter ne iščejo, dajoč hrano svojim sobarjem, navadno znatnega dobička, ampak stori to bolj iz prijaznosti. Takih oskrbovališč pa je malo.

V Kranji dajo samo strankam podnajemnicam ali sobarjem hrano, kar pa je po mnenju okrajnega glavarstva Kranjskega moči zmatrati le za zasebno prijaznost ali za postransko pogodbo poleg najemne pogodbe, a ne za obrt.

Na Jesenicah so najnovejši čas tuji delavci, ki med tednom tam delajo in ob nedeljah živijo pri svojih po sosednih občinah naseljenih rodbinah, pri zasebnih strankah na hrani in na stanovanju.

To nastanjanje in branjenje delavcev je po mnenju okr. glavarstva Radovljanskega presojati prav tako, kakor dijake na hrani, dosedaj pa ni dalo tamkaj povoda uradnemu postopanju niti z davčno — niti z obrtno — zakonskega stališča.

Oskrbovališč združenih s hoteli in z gostilnami ni na Kranjskem.

Na podlagi navedenih razmer je poročevalec v imenu odseka predlagal: Častita zbornica naj se izjavi v zmislu tega poročila. — Predlog je bil vsprejet.

Zahvala.

Odbor društva „Slavec“ zmatra si za prijetno dolžnost izreči najsrčnejšo zahvalo vsem onim gospodom, ki so pripomogli na katerikoli način, da se je zadnji izlet „Slavcev“ toli sijajno izvršil. Posebe pa se zahvaljuje županu, gosp. A. Robleku na prijaznem pozdravu, ljubeznivi gospici Alojziji Raščičevi na krasnem šopku, zastopniku gasilnega društva, gosp. Mat. Kosmaču, nadalje vsem vrlim in rodoljubnim Radovljčanom, ki so hiše okrasili z zastavami, gosp. Hirschmannu na izvršni postrežbi, osobito pa gosp. J. Pianeckemu na vsestranski skrbi ter konečno dragim gostom iz Radovljanske bližine, ki so s svojo navzočnostjo počastili naš koncert. Vsem kličemo: Na zopetno svidenje na prijaznem Gorenjskem!

V Ljubljani, dne 21. julija 1891.

Odbor pevskega društva „Slavec“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

21. julija.

Pri **Maličih**: Berg, Vidoni, Pitsch, Salzer, Müller, Weiss, Horn, Tohač, Knopp, Završalek, Ferlo z Dunaja. — Wohl, Grünhut, Eisel, pl. Gerlach iz Gradca. — Michel iz Solnograda. — Gradischer iz Velikih Lašč. — Nettel iz Praga. — Lergetporer z Bleda. — Schutz iz Celja. — Kobler z Beke. — Pl. Obereigner z Snežnika. — Sandor iz Zagreba. — Mali iz Tržica. — Miklič iz Radovljice. — Schink iz Zagorja. — Pl. Strassoldo, vlt. Guttenberg iz Trsta. Pri **Stenau**: Paschak, Elger, Simon, Fabiani, Kulka, vitez Tonello pl. Stramare, Paradeiser, Eausch, Lackenbacher z Dunaja. — Weiser, Deutsch iz Zagreba. — Caboge iz Pulja. — Rüll iz Stuttgarta. — Novak iz Idrije. — Hladek iz Kočevja. — Vilhar iz Prezida. Pri **bavarskem dvoru**: Haas z Dunaja. Pri **južnem kolodvoru**: Lukanitz iz Novega Jorka. — Rauch iz Linca. — Ulrich iz Praga.

Umrli so v Ljubljani:

20. julija: Antonija Brajer, čevljarjeva hči, 4 leta, Poljanska cesta št. 9, scarlatina. — Doroteja Svetek, mesarjeva žena, 71 let, sv. Petra cesta št. 38, kap.

21. julija: Ana Zupancič, železn. sprevednika vdova, 52 let, Lingove ulice št. 11, hydrothorax.

V deželni bolnici:

19. julija: Ivan Polajnar, hlapec, 24 let, oslabljenje močij.

Tržne cene v Ljubljani

dne 21. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 46	Špeh povenjen, kgr.	64
Rež,	5 52	Surovo maslo,	65
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 25	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 20	Telečje	50
Koruz,	5 60	Svinjsko	60
Krompir,	2 50	Koštrunovo	40
Leča,	10	Pišanec.	30
Grah,	9	Golob	16
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	1 52
Maalo, kgr.	82	Slama,	2 24
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	4 20

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. julija	7. zjutraj	737.4 mm.	15.4° C	brevz.	megla	
	2. popol.	735.6 mm.	24.4° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.6 mm.	18.2° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 19.3°, za 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 22. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.75	92.80
Srebrna renta	92.80	92.80
Zlata renta	111.50	111.65
5% marčna renta	102.95	102.90
Akcije narodne banke	1024	1028
Kreditne akcije	295	294.75
London	117.60	117.70
Srebro	—	—
Napol.	9.35	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.58	5.59
Nemške marke	57.80	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180
Ogerska zlata renta 4%	105	105
Ogerska papirna renta 5%	102	15
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	155
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	225	—

Pisarica za loterijo

hitra pri delu in zanesljiva, vsprejme se v nekem večjem obrtnem trgu na Kranjskem, ležečem ob južni železnici. Taka, ki je že služila v kaki loteriji ali prodajalnici, ima prednost. — V tem istem kraju dá se v zakup tudi

trgovina z mešanim blagom

na račun in dobiva prevzemnik jeden delež dobička. — Pojasnila je dobiti v Müller-jevi anončni pisarni v Ljubljani. (593—2)

CEMENT

izvrsten za kapnjice (štirne) in za zidanje, potem opeko prodaja Matevž Lipar, tovarnar v Šmarjici pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604—1)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revol-verje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamenovane z znakom tega zavoda. (175—40)

Za isbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (580—8)

robo in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombe-vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Največja zaloga šivalnih strojev

JAN. JAK.

Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se zamenjavajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (14) (476)

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzornice za znamenjevanje, kvačkanje in pletevanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepništvo, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevniki, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankoplije.

Naznanilo in priporočilo.

Podpisanec javljam slavnemu občinstvu, da sem združil svojo trgovino z železom na Mestnem trgu št. 2, v Galletovi hiši s trgovino, katero sem kupil od gospoda Franca Trčka, in da bodem odslej vodil obe vkupe v hiši

na Valvazorjevem trgu št. 5.

Zahvaljuje svoje dosedanje gospode kupovalce za izkazano mi naklonjenost, prosim najudaneje tudi v bodoče mnogobrojnega poseta.

Z odličnim spoštovanjem

ŠTEFAN NAGY (589—3)

v Ljubljani, na Valvazorjevem trgu šte. 5.

Naznanilo.

Podpisano občinsko predstojništvo na mnoga uprašanja tem potom javlja, da semenj v ponedeljek po sv. Jakobu v Šmartinu pri Litiji ni prepovedan, ter bode isti

v ponedeljek, dne 27. julija t. l. za blago kakor za živino.

Občinski urad v Šmartinu pri Litiji dne 20. julija 1891.

Ign. Zore.